

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014201515
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014201515.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu: B. W., bytom Č. XXXX/X, XXX XX L., zast. JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom, so sídlom Zvonárska 8, 040 01 Košice proti žalovanému: Colný úrad Košice, so sídlom Národná trieda 27, 040 01 Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. októbra 2015 č. k. 6S/160/2014-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. októbra 2015 č. k. 6S/160/2014-42 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1095631/1/455538/2014 zo dňa 14. októbra 2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa ustanovenia § 71 v spojení s § 80 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 563/2009 Z.z.“) zamietol námietku žalobcu podanú proti výzve žalovaného č. 1095638/1/381985/2014 zo dňa 25. augusta 2014 (ďalej len „výzva“). Žalobca bol vyzvaný, aby v lehote 15 dní od prijatia výzvy podal žalovanému daňové priznanie a v rovnakej lehote zaplatil spotrebnú daň z tabakových výrobkov.

Podľa § 80 ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil

daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie.

2. Napadnuté rozhodnutie aj výzva boli odôvodnené tým, že na základe kontroly vykonanej 15.11.2011 bolo v nákladnom priestore vozidla Citroen Jumper, modrej farby, rok výroby 2007 s evidenčným číslom L., ktoré viedol žalobca nájdené väčšie množstvo krabíc, v ktorých boli uložené cigarety, a to 280.000 ks cigariet značky FEST modré a 320.000 ks v počte kusov 20 v spotrebiteľskom balení, cigariet značky FEST červené v počte kusov 20 v spotrebiteľskom balení označené bieloruskou kontrolnou známkou, ktorých pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevedel žalobca na výzvu správcu dane v súlade so zák. č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 106/2004 Z.z.“) preukázať. Žalobcovi tým vznikla daňová povinnosť v zmysle § 11 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. dňom 15.11.2011, kedy boli zistené tabakové výrobky, ktoré sa u neho nachádzali a ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia nevedel v súlade so zák. č. 106/2004 Z.z. preukázať, a to bez ohľadu na to, či nakladal s uvedenými tabakovými výrobkami ako s vlastnými. V zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. sa teda stal žalobca daňovým dlžníkom a bol povinný v zmysle § 13 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z. podať daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, tj. do 21.11.2011, čo sa nestalo.

Podľa § 11 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec daňová povinnosť vzniká aj dňom zistenia tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo sa nachádzali u osoby, ak táto osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. v cit. znení platiteľ dane pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 11 ods. 2 je osoba, ktorá nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov u nej zistených, ktoré sa u nej nachádzajú alebo sa nachádzali, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Podľa § 13 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z. v cit. znení platiteľ dane neuvedený v odseku 2 je povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Žalovaný ďalej v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že po preverení v evidencii úhrad spotrebných daní bolo zistené, že k 25.08.2014 nebola spotrebná daň z tabakových výrobkov žalobcom uhradená, a preto boli splnené podmienky na vydanie výzvy na úhradu spotrebnej dane. Na základe podanej námietky žalobcu žalovaný posúdil výzvu a dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky stanovené v ustanovení § 80 zák. č. 106/2004 Z.z. Výzva zároveň po obsahovej stránke spĺňala všetky náležitosti upravené ustanovením § 80 zák. č. 106/2004 Z.z., a to označenie dane, určenie jej výšky, náhradnú lehotu nie kratšiu ako 15 dní a poučenie o následkoch nezaplatenia daňového nedoplatku, ako aj poučenie o možnosti podať opravný prostriedok - námietku. Výzva obsahovala zároveň všetky zákonom predpokladané formálne a obsahové náležitosti, a preto žalovaný konštatoval jej správnosť.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

4. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal žalobca na Krajský súd v Košiciach žalobu z 18.12.2014, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie ako aj výzvu a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca napadol rozhodnutie a postup, ktorý mu predchádzal, vrátane výzvy z dôvodov, že:

- zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo napadnuté rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov [§ 250j ods. 2 písm. b/ zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“)]
- zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci [§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.]
- rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov [§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.].

5. Žalobca mal za to, že vie preukázať a preukázal, že nie je vlastníkom tabakových výrobkov a nevznikla mu teda ani žiadna daňová povinnosť. Namiesto toho sa žalovaný uspokojil s tvrdením colného kriminálneho úradu. Tento postup žalobca odmietal a navrhol, aby si žalovaný sám zistil okolnosti, ktoré uvádza, namiesto toho, aby ich len prevzal od colného kriminálneho úradu. Zdôrazňoval, že ide o zásadný dôkaz v preukázaní vlastníctva k zaisteným tabakovým výrobkom. Žalobca predložil kľúčový dôkaz - čestné vyhlásenie ukrajinského občana G. R., ktorý v ňom na konzuláte Slovenskej republiky v Užhorode svojim podpisom potvrdil, že je vlastníkom prepravovaných cigariet. Podľa názoru žalobcu sa žalovaný žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou pravosti overenia podpisu ukrajinského občana, ktorý následne poprel, že čestné vyhlásenie podpísal. Uviedol, že súčasne sa naďalej vykonáva preverovanie colným kriminálnym úradom v tom smere, či Generálny konzulát Slovenskej republiky v Užhorode overil podpis uvedenej osoby na čestnom vyhlásení. Žalobca ďalej poukázal na to, že nikdy nespochybnil záver o tom, že by v motorovom vozidle sa našli tabakové výrobky, ale od samého začiatku tvrdil, že o nich nevedel a jeho nevlastníctvo k nim riadne preukázal.

6. Krajský súd ako súd prvého stupňa na nariadenom pojednávaní po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného jednomyselne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Krajský súd sa v konaní najprv zaoberal procesnou námietkou žalovaného, v zmysle ktorej výzva a napadnuté rozhodnutie nepredstavujú spôsobilý predmet súdneho prieskumu z dôvodu, že výzva nemá charakter rozhodnutia v zmysle § 63 zák. č. 563/2009 Z.z. a napadnuté rozhodnutie je procesným rozhodnutím, ktoré sa týka iba vedenia konania.

Podľa krajského súdu je nesporné, že uvedenou výzvou a napadnutým rozhodnutím sa žalobcovi neukladá daňová povinnosť, t.j. nevyrubuje sa nimi daň z tabakových výrobkov. Vo výzve žalovaný konštatuje, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť podľa § 11 ods.2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z., v dôsledku čoho sa vyzýva na podanie daňového priznania k tejto dani a súčasne k jej zaplateniu. Výzvou v spojení s napadnutým rozhodnutím sa deklaruje vznik zákonnej povinnosti u žalobcu, a preto podľa názoru krajského súdu toto deklaratórne rozhodnutie sa dotýka práv žalobcu, hoci sa mu neukladá povinnosť zaplatiť daň. Preto podľa názoru krajského súdu predmetná výzva v spojení s napadnutým rozhodnutím o námietke žalobcu podlieha súdnemu prieskumu.

8. Krajský súd konštatoval, že žalovaný v konaní postupoval v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. V konaní nebolo sporné, a túto skutočnosť nenamietal ani žalobca, že 15.11.2011 boli uňho zistené tabakové výrobky, ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia v súlade s ustanovením § 14 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z.z. nevedel preukázať. Žalobca zodpovedá za existujúci stav - zistenie tabakových výrobkov v ním vedenom motorovom vozidle, ktorých pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevedel preukázať. Žalobca ako daňový subjekt zodpovedá, resp. vzniká mu daňová povinnosť za skutkový stav u jeho osoby objektívne, zo zákona, a to bez ohľadu na okolnosti prípadu a na jeho subjektívny vzťah k veci.

9. V prípade objektívneho zistenia tabakových výrobkov u žalobcu, ktorých pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevie žalobca preukázať, už samotná táto skutočnosť zo zákona predstavuje právny titul vzniku daňovej povinnosti v zmysle § 11 ods.2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. Vznik daňovej povinnosti sa u žalobcu viaže na zistenie tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzali uňho, pričom nebolo rozhodujúce, či tabakové výrobky sú súčasne jeho vlastníctvom. S prihliadnutím na uvedené nemožno akceptovať námietky žalobcu, podľa ktorých bol žalovaný povinný v konaní vykonávať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia, kto bol vlastníkom predmetných tabakových výrobkov.

Žalobcovi by nevznikla daňová povinnosť iba v prípade, ak pri zistení tabakových výrobkov, ktoré sa uňho nachádzali, by preukázal ich zdanenie dokladom potvrdzujúcim ich nadobudnutie za cenu s daňou a dokladom potvrdzujúcim zaplatenie dane v cene tabakových výrobkov tak, ako to ustanovuje § 14 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z.z. Pretože žalobca nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia predmetných tabakových výrobkov v súlade so zákonom o spotrebnej dani z tabakových výrobkov vznikla mu daňová povinnosť, a to bez ohľadu na to, či nakladal s tabakovými výrobkami ako vlastnými. Podľa § 14 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z. v cit. znení preukázateľne zdanenými tabakovými výrobkami na účely tohto zákona sú tabakové výrobky, ak platba dane z týchto tabakových výrobkov bola vykonaná podľa osobitného predpisu alebo bola započítaná s vrátením dane a ich zdanenie je doložené dokladom potvrdzujúcim ich nadobudnutie za cenu s daňou a dokladom potvrdzujúcim zaplatenie dane v cene tabakových výrobkov, napríklad výpisom z účtu v banke, zahraničnej banke so sídlom v inom členskom štáte alebo v pobočke zahraničnej banky (ďalej len "banka"), výdavkovým pokladničným dokladom, dokladom z registračnej pokladnice alebo dokladom potvrdzujúcim zaplatenie dane colnému úradu.

10. Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie a výzva boli vydané v súlade so zákonom, krajský súd žalobu zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

11. Vo včas podanom odvolaní z 16.11.2015 (č. l. 50) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

12. V odvolaní žalobca opakovane zdôraznil, že preukázal pôvod zaistených tabakových výrobkov, a teda nie je možné aplikovať ustanovenie § 14 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z. ako aj to, že nie je vlastníkom a nevznikla mu daňová povinnosť.

13. Rozhodnutie krajského súdu je podľa žalobcu nepreskúmateľné, pretože z jeho obsahu sa nie je možné dozvedieť, akými úvahami krajský súd dospel záveru o tom, že nepreukázal pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov. Žalobca poukázal na právo na spravodlivý proces a konštatoval, že z tvrdení a ich odôvodnenia je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám obsiahnutých v cit. právnych predpisoch (zák. č. 106/2004 Z.z., Ústava Slovenskej republiky) a z toho dôvodu je napadnuté rozhodnutie nespôsobilé prieskumu, či zo strany účastníka konania alebo zo strany (opravného - odvolacieho) súdu, krajský súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, pretože žalobca nemá možnosť efektívne využiť svoje procesné právo na napadnutie rozhodnutia prvého stupňa a odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods. 1 O.s.p.

14. Žalobca mal za to, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil, keď použil na zdôvodnenie svojho názoru o nepreukázaní pôvodu a spôsobu nadobudnutia tabakových výrobkov ustanovenie § 14 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z., ktoré pojednáva o vrátení dane a neupravuje spôsob alebo zákonnú úpravu pojednávajúcu o tom, že podľa týchto ustanovení zákona je vyriešená otázka preukázania spôsobu nadobudnutia alebo pôvodu tabakových výrobkov, podľa názoru žalobcu tento záver nemožno vyvodiť ani výkladom predmetného textu.

Takisto záver o tom, ako ho opisuje krajský súd, a to kedy by mu nevznikla daňová povinnosť nie je možný, nakoľko pokiaľ boli tabakové výrobky zaistené colným úradom spôsobom, že motorové vozidlo, ktoré viedol ako šofér obstarávajúci prepravu bolo zastavené colnou správou a on sa až vtedy dozvedel, že medzi tovarom určeným pre psov sú aj tabakové výrobky, logicky vylučujú možnosť preukázania zaplatenia spotrebnej dane, a teda popísaný spôsob preukázania pôvodu a spôsobu nadobudnutia je nemožný a logicky neuskutočniteľný. Záverom žalobca uviedol, že spôsob preukázania pôvodu tovaru alebo spôsobu nadobudnutia nie je možné subsumovať pod ustanovenia zák. č. 106/2004 Z.z. upravujúce vrátenie dane a je toho názoru, že pôvod tovaru riadne preukázal.

15. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozhodol sám tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zmení a zruší napadnuté rozhodnutie v spojení s výzvou a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

B)

16. Z vyjadrenia žalovaného z 14.01.2016 (č. l. 56) k odvolaniu žalobcu vyplynulo, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom rozsudku krajského súdu ako aj s jeho právnym zdôvodnením a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

18. Na prvom mieste Najvyšší súd dáva do pozornosti, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

19. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009 či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť.

20. V rámci vymedzeného rámca súdneho prieskumu a po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Vo vzťahu k nepreukázaniu pôvodu a spôsobu nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom a tým spojenej daňovej povinnosti žalobcu sa stotožňuje so skutkovými závermi a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd v svojom odôvodnení obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností, zhodnotenie právnych záverov a námietok žalobcu, pričom na

zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledovné.

21. V konaní nebolo sporné, že na základe kontroly vykonanej 15.11.2011 bolo v nákladnom priestore vozidla Citroen Jumper, modrej farby, rok výroby 2007 s evidenčným číslom L. nájdené väčšie množstvo krabíc, v ktorých boli uložené cigarety, a to 280.000 ks cigariet značky FEST modré a 320.000 ks v počte kusov 20 v spotrebiteľskom balení, cigariet značky FEST červené v počte kusov 20 v spotrebiteľskom balení, ktoré neboli označené slovenskou kontrolnou známkou (boli označené bieloruskou kontrolnou známkou). Motorové vozidlo v čase kontroly viedol žalobca, ktorý v daňovom konaní nepredložil doklady preukazujúce nadobudnutie spotrebiteľských balení cigariet.

22. V odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu a rovnako aj v žalobe a námietke voči výzve žalobca v prvom rade namieta, že nemal vedomosť o tom, že prepravoval spotrebiteľské balenia cigariet a že ich pôvod a spôsob nadobudnutia riadne preukázal, a to predovšetkým čestným vyhlásením ukrajinského občana G. R., ktorý v ňom potvrdil vlastníctvo cigariet.

Podľa názoru Najvyššieho súdu táto námietka nie je spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia ani rozhodnutia krajského súdu, a to z dôvodu povahy daňového resp. colného konania.

23. Najvyšší súd v prvom rade pripomína, že v daňovom konaní je to daňový subjekt, teda žalobca, na ktorom spočíva dôkazné bremeno preukazujúce nadobudnutie tabakových výrobkov v súlade so zákonom. Zo znenia ustanovenia § 11 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. jednoznačne vyplýva, že jedinou skutočnosťou zakladajúcou vznik daňovej povinnosti je zistenie tabakových výrobkov, ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia nevie táto osoba, v danom prípade žalobca preukázať, a to bez ohľadu na to, či nakladal s tabakovými výrobkami ako vlastnými. Porušením zákona je objektívne zistenie tabakových výrobkov, ktoré nemusia byť zároveň vlastníctvom tejto osoby.

24. Navyiac Najvyšší súd dodáva, že aj keď žalobca tvrdil, že vlastníkom tabakových výrobkov je G. R., o čom doložil jeho čestné vyhlásenie, žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko v konaní bolo na základe vykonaného dokazovania (najmä svedeckou výpoveďou) preukázané, že osoba toto vyhlásenie nepodpísala.

K čestnému vyhláseniu ako dôkazu v daňovom konaní Najvyšší súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru (napr. rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf 40/2011 z 18.04.2012), že nie je možné nahradiť svedeckú výpoveď prehlásením, nakoľko prehlásenie (čestné vyhlásenie) je vyhodnotenú ako forma obchádzania svedeckej výpovede a jej dôsledkov, a ako také je preto správny súdmi vyhodnotenú ako neprípustný dôkaz v daňovom konaní.

25. Najvyšší súd má za to, že v konaní neboli predložené žiadne doklady preukazujúce pôvod a spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom (nadobúdacie doklady preukazujúce zaplatenie dane a pod.).

Ak chýba dôveryhodný dôkaz o nadobudnutí tabakových výrobkov, ako tomu bolo v tomto prípade, vzniká daňová povinnosť osobe, u ktorej boli tabakové výrobky zistené, teda žalobcovi. Zodpovednosť za preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia tabakových výrobkov v zmysle § 11 ods. 2 písm. a) a 12 ods. 2 písm. a) zák. č. 106/2004 Z.z. spočíva na osobe, u ktorej boli tabakové výrobky zistené a táto osoba sa stáva platiteľom dane.

Daňové resp. colné konanie je postavené na objektívnej zodpovednosti zistenia tabakových výrobkov, ktorých pôvod a spôsob nadobudnutia nevie fyzická alebo právnická osoba, u ktorej boli tabakové výrobky zistené, preukázať.

26. Najvyšší súd sa preto stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca zodpovedá za existujúci stav -zistenie tabakových výrobkov v ním vedenom motorovom vozidle, ktorých pôvod alebo spôsob nadobudnutia nevedel preukázať. Žalobca ako daňový subjekt zodpovedá, resp. vzniká mu daňová povinnosť za skutkový stav u jeho osoby objektívne, zo zákona, a to bez ohľadu na okolnosti prípadu a na jeho subjektívny vzťah k veci.

27. Odvoláciu námietku týkajúcu nesprávneho právneho posúdenia veci vyhodnotil Najvyšší súd taktiež za nedôvodnú. Žalobca namieta, že bolo neprávne aplikované ustanovenie § 14 ods. 3 zák. č. 106/2004

Z.z., nakoľko pojednáva o vrátení dane a nie o spôsobe nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom, s čím nie je možné súhlasiť.

28. Je pravdou, že ustanovenia § 14 zák. č. 106/2004 Z.z. pojednávajú o vrátení dane a stanovujú podmienky, za ktorých je možno vrátiť daň, avšak len daň z tabakových výrobkov preukázateľne zdanených na daňovom území, ktorým je územie Slovenskej republiky.

Z dôvodu správneho výkladu na účely zák. č. 106/2004 Z.z., ktorý sa aplikuje v prejednávanej veci, je v § 14 ods. 3 zák. č. 106/2004 Z.z. jasne formulované, že preukázateľne zdanenými tabakovými výrobkami sú tabakové výrobky, ak platba dane z týchto tabakových výrobkov bola vykonaná podľa osobitného predpisu alebo bola započítaná s vrátením dane a ich zdanenie je doložené dokladom potvrdzujúcim ich nadobudnutie za cenu s daňou a dokladom potvrdzujúcim zaplatenie dane v cene tabakových výrobkov, napríklad výpisom z účtu v banke, zahraničnej banke so sídlom v inom členskom štáte alebo v pobočke zahraničnej banky (ďalej len "banka"), výdavkovým pokladničným dokladom, dokladom z registračnej pokladnice alebo dokladom potvrdzujúcim zaplatenie dane colnému úradu.

29. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, akým spôsobom je možné preukázať zdanenie tabakových výrobkov a tým aj preukázať nadobudnutie tovaru s daňou zákonným spôsobom. Ak teda, ako už bolo vyššie uvedené, žalobca v konaní nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce nadobudnutie a zdanenie tabakových výrobkov na území Slovenskej republiky, nepreukázal ani pôvod a spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade so zákonom.

30. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty riadne odôvodneného rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní nebola zistená iná vada, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia.

31. K námietke žalobcu týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolací súd poukazuje na to, že sa krajský súd sa v odôvodnení zaoberal pre prejednanú vec relevantnými právnymi otázkami, a to objektívnou zodpovednosťou žalobcu, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom krajský súd nedal odpoveď na všetky žalobcom nastolené otázky za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené či nepreskúmateľné.

V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

V.

32. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že odvolanie žalobcu neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Argumenty a námietky uvedené žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu preukazujúce dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia a tie uplatnené v odvolaní sú založené na rovnakých základoch, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal. Odvolacie námietky žalobcu preto nie sú spôsobilé priviesť zmenu rozhodnutia krajského súdu, nakoľko krajský súd na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia dospel k záveru o potrebe zamietnutia žaloby.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery vyššie uvedené a citovanú judikatúru, od ktorej záverov nie je v prejednávanej veci dôvod sa odchýliť, s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa §156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

35. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poistné je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).